

gammelt Hartkorn og 1 Rbd. pr. Lønde nyt Hartkorn, lige tværtimod Bestemmelsen i Forordningen 1ste October 1802 § 44, gjentaaget i Præmisserne til Forordningen 15de April 1818, hvorefter Gammelskatten skulde have været ansat til 1 Rbd. 3 sk. pr. Lønde gl. Hartkorn og Nysskatten til 4 Rbd. 93 sk. pr. Ld. nyt. Ligesom denne Bestemmelse jo var i højeste Grad ubillig med Hensyn til de Eiendomsbesiddere, der fik Afslag ved den nye Matricul, da disse kom til at betale circa 4 Rbdlr. mere i aarlig Skat af hver Lønde Hartkorn, som de fik Afslag paa, end der var dem tilstået ved bestemte Lovbud; saaledes bleve jo de Eiendomsbesiddere, der fik Paalæg i Hartkornet, begunstigede i samme Forhold. At denne Begunstigelse et har været saa aldeles ringe, bliver klart, naar man veed, at det privilegerede Hartkorn for sit Vedkommende fik et Tillæg ved den nye Matricul af 3,838 Lønder. Uden at tale om, at Staten dengang af sædvanlig Gavnindfald imod det privilegerede Hartkorns Besiddere renoncerede paa en aarlig Indtægt af over 15,000 Rbd., saaledes er det jo klart, at man, ved at følge de i Udkastet opstillede Bestemmelser med Hensyn til Bederlaget kommer til ei alene at capitalisere og udbetale ovennævnte Beløb med 375,000 Rbd. i Obligationer, men ogsaa i Løbet af et Decennium to Gange at begunstige eet Slags privilegeret Hartkorn og to Gange at begaae Uret imod et andet Slags. Vel vil jo den ovennævnte Sum formindskes, hvis de Indstillinger, der foreslaae en mindre Multiplikator, tages til Følge; men dette gjør jo her intet til Sagen, da det kun er om at gjøre at faae den ved Forordningen 24de Juni 1840 formeentlig begangne Uret imod de privilegerede Hartkornbesiddere, der fik Afslag ved den nye Ma-

tricul, rettet ved nærværende Leilighed; ligesom vi og formene, at en fornøftig Oekonomie fra Statens Side byder at lægge den af os foreslaaede Basis til Grund for Beregningen af Bederlagets Størrelse.

Som Følge heraf foreslaae vi ved Udkastets §§ 1, 2 og 4 følgende Forandringer:

Til § 1.

Efter „ophæves“ indskydes de Ord: „til den Tid“. (Dovrigt ligesom Udvalgets Fleertal).

Til § 2.

Denne affattes saaledes:

„Fra 1ste Januar 1851 bortfalder den Lettelse, som, i Henseende til Landstatens Udredelse, derunder indbefattet Gammelskatten, efter de gjældende Love er tillagt det privilegerede, saavel Ager- og Engs- som Skov- og Mølle- skylbs- Hartkorn, der hører under Lehn, Stamhuse, Fideicommissgodser, offentlige Stiftelser og Communer samt Præste- og Degnekalds saavel som andre Beneficiariers privilegerede Hartkorn. For alt andet privilegeret Hartkorn bortfalder een Fjerdedeel af fornævnte Lettelse fra 1ste Januar 1854, Halvdelen fra 1ste Januar 1857, de tre Fjerdedele fra 1ste Januar 1860 og den hele Lettelse fra 1ste Januar 1863.“

„Som Følge heraf bliver Gammelskatten for det privilegerede Hartkorn at forhøje til det Beløb, hvortil den vilde have været at ansætte, dersom dette Hartkorn paa den Tid, da Gammelskattens Ansættelse fandt Sted, ingen Skattelettelse havde haft.“

„Lillige bortfalder fra 1ste Januar 1851 den Fritagelse for Landstat, som hidtil har fundet Sted med Hensyn til det privilegerede matriculerede Konges- og Kirketiende-Hartkorn, der sølgeligen herefter undergives samme Beskatning som det uprivilegerede matriculerede Konges- og Kirketiende-Hartkorn.“